

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Štrasburgu 14. novembra 2018
(OR. en)**

**2018/0066 (COD)
LEX 1840**

**PE-CONS 50/1/18
REV 1**

**CODIF 18
VISA 175
CODEC 1205**

**NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY UVÁDZAJÚCE ZOZNAM TRETÍCH
KRAJÍN, KTORÝCH ŠTÁTNI PRÍSLUŠNÍCI MUSIA MAŤ VÍZA PRI PREKRAČOVANÍ
VONKAJŠÍCH HRANÍC ČLENSKÝCH ŠTÁTOV A KRAJÍN, KTORÝCH ŠTÁTNI
PRÍSLUŠNÍCI SÚ OSLOBODENÍ OD TEJTO POVINNOSTI (KODIFIKOVANÉ ZNENIE)**

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/...

zo 14. novembra 2018

uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti

(kodifikované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom¹,

¹ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. októbra 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. novembra 2018.

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001¹ bolo opakovane podstatným spôsobom zmenené². V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Toto nariadenie stanovuje úplnú harmonizáciu pre tretie krajiny, ktorých štátni príslušníci podliehajú povinnosti mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov (ďalej tiež „vízová povinnosť“), a pre tie krajiny, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti.
- (3) Určenie tretích krajín, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti alebo sú od tejto povinnosti oslobodení, by sa malo vykonať na základe starostlivo uváženého hodnotenia rôznych kritérií. Uvedené hodnotenie by sa malo vypracúvať pravidelne a mohlo by viesť k legislatívnym návrhom na zmenu prílohy I k tomuto nariadeniu, v ktorej sa uvádza zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a prílohy II k tomuto nariadeniu, v ktorej sa uvádza zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od povinnosti mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, ak pôjde o pobyty nepresahujúce spolu 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia bez ohľadu na možnosť uskutočniť za určitých okolností zmeny týchto príloh týkajúce sa konkrétnej krajiny, napríklad v dôsledku procesu liberalizácie vízového režimu alebo ako konečný dôsledok dočasného pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti.

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1).

² Pozri prílohu III.

- (4) Zloženie zoznamov tretích krajín uvedených v prílohách I a II by malo byť v súlade s kritériami stanovenými v tomto nariadení a malo by tak aj zostať. Odkazy na tretie krajiny, pri ktorých sa situácia v súvislosti s týmito kritériami zmenila, by sa mali presunúť z jednej prílohy do druhej.
- (5) Vývoj v medzinárodnom práve, z ktorého vyplývajú zmeny v štatúte alebo označení niektorých štátov alebo subjektov, by sa mal premietnuť do príloh I a II.
- (6) Dohoda o Európskom hospodárskom priestore¹ oslobodzuje štátnych príslušníkov Islandu, Lichtenštajnska a Nórska od vízovej povinnosti, tieto krajiny by nemali byť zaradené do zoznamu v prílohe II.
- (7) S ohľadom na to, že Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi, na jednej strane, a Švajčiarskou konfederáciou, na strane druhej, o voľnom pohybe osôb² ustanovuje voľný pohyb bez víz pre štátnych príslušníkov Švajčiarska a členských štátov, Švajčiarsko by nemalo byť zaradené do zoznamu v prílohe II.

¹ Ú. v. ES L 1, 3.1.1994, s. 3.

² Ú. v. ES L 114, 30.4.2002, s. 6.

- (8) Pokiaľ ide o osoby uznané za utečencov a osoby bez štátnej príslušnosti, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia záväzkov podľa medzinárodných dohôd podpísaných členskými štátmi a najmä Európskej dohody Rady Európy o zrušení víz pre utečencov podpísanej v Štrasburgu 20. apríla 1959, rozhodnutie o vízovej povinnosti alebo oslobodení od nej sa má zakladať na tej tretej krajine, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady. Avšak vzhľadom na rozdiely vo vnútroštátnom práve uplatniteľnom na osoby uznané za utečencov a na osoby bez štátnej príslušnosti, členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či by tieto kategórie osôb mali byť oslobodené od vízovej povinnosti, keď tretia krajina, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady, je jednou z tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti.
- (9) V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006¹, by sa malo stanoviť oslobodenie od vízovej povinnosti pre držiteľov povolenia pre malý pohraničný styk.
- (10) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť oslobodenie od vízovej povinnosti pre držiteľov niektorých iných ako zvyčajných pasov.
- (11) V osobitných prípadoch, kde sú vymedzené osobitné vízové pravidlá, by členské štáty mali mať možnosť oslobodiť od vízovej povinnosti určité kategórie osôb alebo ju nariadiť v súlade s medzinárodným právom verejným alebo zvyklosťou.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru (Ú. v. EÚ L 405, 30.12.2006, s. 1).

- (12) Členské štáty by mali mať možnosť oslobodiť od vízovej povinnosti osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca, všetky osoby bez štátnej príslušnosti, tých, na ktorých sa vzťahuje Dohovor Organizácie Spojených národov o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti z 28. septembra 1954, ako aj tých, na ktorých sa uvedený dohovor nevzťahuje, a žiakov, ktorí sa zúčastňujú školskej exkurzie, ak osoby týchto kategórií majú pobyt v niektorej z tretích krajín zaradených do zoznamu v prílohe II k tomuto nariadeniu.
- (13) Režim týkajúci sa oslobodenia od vízovej povinnosti by mal plne zodpovedať skutočnej praxi. Niektoré členské štáty udeľujú oslobodenie od vízovej povinnosti štátnym príslušníkom tretích krajín zaradených do zoznamu tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a ktorí sú príslušníkmi ozbrojených síl cestujúcich v rámci misií Organizácie Severoatlantickej zmluvy (NATO) alebo Partnerstva za mier. Z dôvodov právnej istoty by však mali byť tieto oslobodenia založené na medzinárodných záväzkoch, ktoré nie sú súčasťou práva Únie, uvedené v tomto nariadení.
- (14) Úplná vízová reciprocita je cieľom, ktorý by mala Únia vo svojich vzťahoch s tretími krajinami aktívne sledovať, a tým prispievať k zvýšeniu dôveryhodnosti a konzistentnosti vonkajšej politiky Únie.

- (15) Mal by sa stanoviť mechanizmus Únie, ktorý umožní realizáciu zásady reciprocity, ak sa jedna z tretích krajín zaradených do zoznamu v prílohe II, rozhodne uložiť štátnym príslušníkom jedného alebo viacerých členských štátov vízovú povinnosť. Uvedený mechanizmus by mal zabezpečiť reakciu Únie ako akt solidarity, ak takáto tretia krajina uplatňuje vízovú povinnosť voči štátnym príslušníkom aspoň jedného členského štátu.
- (16) Po prijatí oznámenia od členského štátu, že tretia krajina zaradená do zoznamu v prílohe II, uplatňuje voči štátnym príslušníkom daného členského štátu vízovú povinnosť, by mali všetky členské štáty reagovať spoločne, a dať tým odpoveď Únie na situáciu, ktorá ovplyvňuje Úniu ako celok a podrobuje jej občanov odlišnému zaobchádzaniu.

- (17) S cieľom zabezpečiť náležité zapojenie Európskeho parlamentu a Rady do druhej fázy uplatňovania mechanizmu reciprocity vzhľadom na mimoriadne citlivú politickú povahu pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti pre všetkých štátnych príslušníkov tretej krajiny zaradenej do zoznamu v prílohe II, a jeho horizontálne dôsledky pre členské štáty, štáty pridružené k schengenskému priestoru a samotnú Úniu, najmä pre ich vonkajšie vzťahy a celkové fungovanie schengenského priestoru, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej úнии (ďalej len „ZFEÚ“), pokiaľ ide o niektoré prvky mechanizmu reciprocity. Priznanie tejto právomoci Komisii zohľadňuje potrebu politickej diskusie o vízovej politike Únie v schengenskom priestore. Uvedené odráža aj potrebu zabezpečiť dostatočnú transparentnosť a právnu istotu pri uplatňovaní mechanizmu reciprocity na všetkých štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny, najmä prostredníctvom zodpovedajúcej dočasnej zmeny prílohy II k tomuto nariadeniu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva¹. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

¹ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (18) Týmto nariadením by sa mal stanoviť mechanizmus pre dočasné pozastavenie výnimky z vízovej povinnosti s treťou krajinou zaradenou do zoznamu v prílohe II (ďalej len „mechanizmus pozastavenia“) v núdzovej situácii, ktorá si vyžaduje okamžitú reakciu s cieľom riešiť ťažkosti, ktorým čelí aspoň jeden členský štát, a s ohľadom na celkový dosah núdzovej situácie na Úniu ako celok.
- (19) S cieľom zabezpečiť účinné uplatňovanie mechanizmu pozastavenia a určitých ustanovení mechanizmu reciprocity a najmä s cieľom umožniť primerané zohľadnenie všetkých relevantných faktorov a prípadných dôsledkov uplatňovania uvedených mechanizmov, by sa na Komisiu mali preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o určovanie kategórií dotknutých štátnych príslušníkov tretej krajiny, na ktorých by sa malo vzťahovať dočasné pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti v rámci mechanizmu reciprocity, a o zodpovedajúcom trvaní danej výnimky, ako aj pokiaľ ide o mechanizmus pozastavenia. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011¹. Na prijímanie takýchto vykonávacích aktov by sa mal uplatňovať postup preskúmania.
- (20) Je potrebné predchádzať a bojovať proti každému zneužitiu vyplývajúcemu z oslobodenia od vízovej povinnosti na krátkodobý pobyt štátnych príslušníkov tretej krajiny, keď títo štátni príslušníci predstavujú ohrozenie verejného poriadku (*ordre public*) a vnútornej bezpečnosti dotknutého členského štátu.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (21) Mechanizmus pozastavenia by mal umožniť členským štátom oznamovanie okolností vedúcich k možnému pozastaveniu a Komisii by mal umožniť aktivovať mechanizmus pozastavenia z vlastnej iniciatívy.
- (22) Používanie mechanizmu pozastavenia by sa malo uľahčiť predovšetkým pomocou krátkych referenčných období a lehôt, aby sa umožnil rýchly postup, a možné dôvody na pozastavenie by mali zahŕňať zhoršenie spolupráce v oblasti readmisie, ako aj výrazné zvýšenie rizika pre verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť členských štátov. Uvedené zhoršenie spolupráce by malo spočívať vo výraznom zvýšení miery zamietnutých žiadostí o readmisiu vrátane žiadostí týkajúcich sa štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí prechádzali cez dotknutú tretiu krajinu, v prípade, že sa takáto readmisná povinnosť stanovuje v readmisnej dohode uzatvorenej medzi Úniou alebo členským štátom a danou treťou krajinou. Komisia by zároveň mala mať možnosť aktivovať mechanizmus pozastavenia v prípade, že daná tretia krajina v oblasti readmisie nespolupracuje, najmä ak bola medzi dotknutou treťou krajinou a Úniou uzatvorená readmisná dohoda.
- (23) Na účely mechanizmu pozastavenia výrazné zvýšenie znamená zvýšenie o viac ako 50 %. Podľa uváženia Komisie v konkrétnom prípade oznámenom dotknutým členským štátom, by tiež mohlo znamenať menšie zvýšenie.
- (24) Na účely mechanizmu pozastavenia nízka miera uznaných žiadostí o azyl znamená mieru uznaných žiadostí o azyl na úrovni približne 3 alebo 4 %. Podľa uváženia Komisie v konkrétnom prípade oznámenom dotknutým členským štátom, by mohla byť táto miera aj vyššia.

- (25) Je potrebné predchádzať a bojovať proti akémukoľvek zneužívaniu oslobodenia od vízovej povinnosti a bojovať proti nemu v prípadoch, keď vedie k zvýšeniu migračného tlaku, napríklad v dôsledku nárastu počtu neopodstatnených žiadostí o azyl, ako aj vtedy, keď vedie k predkladaniu neopodstatnených žiadostí o povolenie na pobyt.
- (26) S cieľom zabezpečiť, aby sa neustále plnili konkrétne požiadavky, ktoré sa použili na hodnotenia vhodnosti oslobodenia od vízovej povinnosti priznaného na základe úspešného ukončenia dialógu o liberalizácii vízového režimu, by Komisia mala monitorovať situáciu v dotknutých tretích krajinách. Komisia by mala venovať mimoriadnu pozornosť situácii v oblasti ľudských práv v dotknutých tretích krajinách.
- (27) Komisia by mala pravidelne podávať správy Európskemu parlamentu a Rade, a to najmenej raz ročne, počas obdobia siedmich rokov od nadobudnutia účinnosti liberalizácie vízového režimu pre konkrétnu tretiu krajinu, a po jeho uplynutí kedykoľvek to Komisia považuje za vhodné, alebo na požiadanie Európskeho parlamentu alebo Rady.
- (28) Komisia by mala pred prijatím rozhodnutia o dočasnom pozastavení oslobodenia štátnych príslušníkov tretej krajiny od vízovej povinnosti vždy zohľadniť situáciu v oblasti ľudských práv v danej tretej krajine a možné dôsledky, ktoré by na túto situáciu malo pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti.

- (29) Pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti prostredníctvom vykonávacieho aktu by sa malo vzťahovať na určité kategórie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny na základe uvedenia príslušných typov cestovných dokladov a v prípade potreby dodatočných kritérií, napríklad osoby, ktoré na územie členských štátov cestujú prvý raz. Vo vykonávacom akte by sa mali určiť kategórie štátnych príslušníkov, na ktoré by sa pozastavenie malo vzťahovať, pričom by sa mali zohľadniť konkrétne okolnosti, ktoré oznámil jeden alebo viacero členských štátov alebo ktoré sa uvádzajú v správe Komisie, ako aj zásada proporcionality.
- (30) S cieľom zabezpečiť náležité zapojenie Európskeho parlamentu a Rady do vykonávania mechanizmu pozastavenia vzhľadom na politicky citlivú povahu pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti pre všetkých štátnych príslušníkov tretej krajiny zaradenej do zoznamu v prílohe II k tomuto nariadeniu, a na jeho horizontálne dosahy pre členské štáty a samotnú Úniu, najmä pre ich vonkajšie vzťahy a pre celkové fungovanie schengenského priestoru, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o dočasné pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov dotknutých tretích krajín. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

- (31) S cieľom zabezpečiť, aby sa vízový režim uplatňoval otvorene a aby dotknuté osoby boli informované, by mali členské štáty oznamovať Komisii a ostatným členským štátom opatrenia, ktoré prijímú v súlade s týmto nariadením. Z tých istých dôvodov by mali byť tieto informácie uverejnené aj v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
- (32) Podmienky upravujúce vstup na územie členských štátov alebo vydávanie víz by nemali mať vplyv na pravidlá, ktorými sa upravuje uznávanie platnosti cestovných dokladov.
- (33) V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii, je na zabezpečenie efektívneho fungovania spoločnej vízovej politiky potrebné a vhodné použitie nariadenia, ktorým sa stanoví zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc, ako aj zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú od tejto povinnosti oslobodení.
- (34) Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté uplatňovanie medzinárodných dohôd, ktoré Európske spoločenstvo uzavrelo pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 539/2001 a v dôsledku ktorých je nutné odchyliť sa od spoločnej vízovej politiky, pričom sa zohľadní judikatúra Súdneho dvora Európskej únie.

- (35) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis*¹, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES².
- (36) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*³, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bodoch B a C rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES⁴.

¹ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

³ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (37) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*¹, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bodoch B a C rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ².

¹ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (38) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorých sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹; Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (39) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorých sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES²; Írsko sa preto nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

¹ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

Článok 1

Toto nariadenie určuje tretie krajiny, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti alebo sú od tejto povinnosti oslobodení, a to na základe hodnotenia vypracovaného zvlášť pre každý jednotlivý prípad a zameraného na rôzne kritériá súvisiace okrem iného s nelegálnym prisťahovalectvom, verejným poriadkom a bezpečnosťou štátu, hospodárskymi výhodami, najmä z hľadiska cestovného ruchu a zahraničného obchodu, a s vonkajšími vzťahmi Únie s príslušnými tretími krajinami, najmä vrátane rešpektovania ľudských práv a základných slobôd, ako aj dôsledkov regionálnej súdržnosti a reciprocity.

Článok 2

Na účely tohto nariadenia ‚vízum‘ znamená vízum vymedzené v článku 2 ods. 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹.

Článok 3

1. Od štátnych príslušníkov tretích krajín uvedených v zozname v prílohe I, sa vyžaduje, aby mali víza pri prechode vonkajších hraníc členských štátov.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1).

2. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti vyplývajúce z Európskej dohody Rady Európy o zrušení víz pre utečencov podpísanej 20. apríla 1959 v Štrasburgu, osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, ak tretia krajina, v ktorej majú pobyt a ktorá vydala ich cestovný doklad, je treťou krajinou uvedenou v zozname v prílohe I k tomuto nariadeniu.

Článok 4

1. Štátni príslušníci tretích krajín uvedených v zozname v prílohe II, sú oslobodení od povinnosti stanovenej v článku 3 ods. 1, ak pôjde o pobyty nepresahujúce spolu 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.
2. Ďalej sú od vízovej povinnosti oslobodené tieto osoby:
- a) štátni príslušníci tretích krajín uvedených v zozname v prílohe I k tomuto nariadeniu, ktorí sú držiteľmi povolenia pre malý pohraničný styk vydaného členskými štátmi podľa nariadenia (ES) č. 1931/2006, ak uplatňujú svoje právo v rámci režimu malého pohraničného styku;
 - b) žiaci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe I k tomuto nariadeniu, ktorí majú pobyt v niektorom z členských štátov uplatňujúcich rozhodnutie Rady 94/795/SVV¹ a zúčastňujú sa školskej exkurzie v skupine žiakov doprevádzanej učiteľom danej školy;

¹ Rozhodnutie Rady 94/795/SVV z 30. novembra 1994 o jednotnej akcii prijatej Radou na základe článku K.3 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Európskej únii týkajúce sa možnosti cestovania školákov z tretích krajín s bydliskom v členskom štáte (Ú. v. ES L 327, 19.12.1994, s. 1).

- c) osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, a iné osoby, ktoré nie sú držiteľmi štátnej príslušnosti žiadnej krajiny, ktoré majú pobyt v členskom štáte a ktoré sú držiteľmi cestovného dokladu vydaného daným členským štátom.

Článok 5

Štátni príslušníci nových tretích krajín, ktoré boli predtým súčasťou tretích krajín uvedených v zoznamoch v prílohách I a II, podliehajú článkom 3 a 4, pokiaľ Rada nerozhodne inak podľa postupu stanoveného v príslušnom ustanovení ZFEÚ.

Článok 6

1. Členský štát môže ustanoviť výnimky z vízovej povinnosti stanovenej v článku 3 alebo z oslobodenia od vízovej povinnosti stanoveného v článku 4, pokiaľ ide o:
 - a) držiteľov diplomatických pasov, služobných/úradných pasov alebo špeciálnych pasov;
 - b) členov civilnej posádky lietadiel a námorných lodí pri ich výkone služby;
 - c) členov civilnej posádky lodí pri vystúpení na breh, ak sú držiteľmi preukazu totožnosti námorníka vydaného v súlade s dohovormi Medzinárodnej organizácie práce č. 108 z 13. mája 1958 alebo č. 185 z 19. júna 2003 alebo s Dohovorom Medzinárodnej námornej organizácie o uľahčení medzinárodnej námornej dopravy z 9. apríla 1965;

- d) posádku a členov núdzových alebo záchranných misií v prípade katastrofy alebo nehody;
- e) civilnú posádku lodí plaviacich sa v medzinárodných vnútrozemských vodách;
- f) držiteľov cestovných dokladov vydaných medzivládnyimi medzinárodnými organizáciami, ktorých členom je aspoň jeden členský štát, alebo inými subjektmi, ktoré dotknutý členský štát uznáva ako subjekty medzinárodného práva, úradníkov uvedených organizácií alebo subjektov.

2. Členský štát môže oslobodiť od vízovej povinnosti stanovenej v článku 3:

- a) žiakov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe I a ktorí majú pobyt v niektorej z tretích krajín uvedených v prílohe II alebo vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku a zúčastňujú sa školskej exkurzie v skupine žiakov doprevádzanej učiteľom danej školy;
- b) osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, ak tretia krajina, v ktorej majú pobyt a ktorá vydala ich cestovný doklad, je jednou z tretích krajín uvedených v prílohe II;
- c) príslušníkov ozbrojených síl, ktorí cestujú v rámci misií NATO alebo Partnerstva za mier a ktorí sú držiteľmi dokladov totožnosti a príkazov na presun ustanovených v Zmluve medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy, vzťahujúcej sa na status ich ozbrojených síl, uzavretej 19. júna 1951;

- d) osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca, a osoby bez štátnej príslušnosti a iné osoby, ktoré nie sú štátnymi príslušníkmi žiadnej krajiny a zdržiavajú sa v Spojenom kráľovstve alebo v Írsku, ktoré sú držiteľmi cestovného dokladu vydaného Spojeným kráľovstvom alebo Írskom, ktorý je uznaný dotknutým členským štátom, a to bez toho, by boli dotknuté požiadavky vyplývajúce z Európskeho dohovoru Rady Európy o zrušení víz pre utečencov podpísanej 20. apríla 1959 v Štrasburgu.

- 3. Členský štát môže stanoviť výnimky z vízovej povinnosti stanovenej v článku 4, pokiaľ ide o osoby vykonávajúce platenú činnosť počas svojho pobytu.

Článok 7

Ak tretia krajina uvedená v zozname v prílohe II uplatňuje vízovú povinnosť voči štátnym príslušníkom aspoň jedného členského štátu, uplatňujú sa tieto ustanovenia:

- a) dotknutý členský štát to písomne oznámi Európskemu parlamentu, Rade a Komisii do 30 dní od zavedenia vízovej povinnosti treťou krajinou.

Uvedené oznámenie:

- i) obsahuje informácie spresňujúce dátum zavedenia vízovej povinnosti a druhoch dotknutých cestovných dokladov a víz;
- ii) obsahuje podrobné vysvetlenie predbežných opatrení, ktoré dotknutý členský štát prijal na účely zabezpečenia bezvízového styku s dotknutou treťou krajinou, a všetky relevantné informácie.

Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* bezodkladne uverejní informáciu o uvedenom oznámení vrátane informácií o dátume zavedenia vízovej povinnosti a druhoch dotknutých cestovných dokladov a víz.

Ak sa tretia krajina rozhodne zrušiť vízovú povinnosť pred uplynutím lehoty uvedenej v prvom pododseku tohto písmena, oznámenie sa nepodá alebo sa vezme späť a informácia sa neuverejní;

- b) Komisia bezodkladne po dátume uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) a po porade s dotknutým členským štátom podnikne s orgánmi dotknutej tretej krajiny kroky najmä v politickej, hospodárskej a obchodnej oblasti s cieľom obnoviť alebo zaviesť bezvízový styk a bezodkladne o uvedených krokoch informuje Európsky parlament a Radu;
- c) ak tretia krajina v lehote 90 dní od dátumu uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) a napriek všetkým krokom podniknutým v súlade s písmenom b) vízovú povinnosť nezruší, môže dotknutý členský štát požiadať Komisiu, aby pozastavila oslobodenie od vízovej povinnosti pre určité kategórie štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny. Ak členský štát podá takúto žiadosť, informuje o tom Európsky parlament aj Radu;

- d) Komisia pri zvažovaní ďalších krokov v súlade s písmenom e), f) alebo h) zohľadní výsledok opatrení, ktoré prijal dotknutý členský štát s ohľadom na zabezpečenie bezvízového styku s dotknutou treťou krajinou, kroky podniknuté podľa písmena b) a dôsledky pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti pre vonkajšie vzťahy Únie a jej členských štátov s dotknutou treťou krajinou;
- e) ak dotknutá tretia krajina vízovú povinnosť nezrušila, Komisia najneskôr do šiestich mesiacov od dátumu uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) a následne v intervaloch nepresahujúcich šesť mesiacov v rámci celkovej lehoty, ktorá nepresiahne deň nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v písmene f) alebo sa voči nemu vznesie námietka:
- i) prijme na žiadosť dotknutého členského štátu alebo z vlastného podnetu vykonávací akt, ktorým sa dočasne na obdobie nepresahujúce šesť mesiacov pozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti pre určité kategórie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny. V uvedenom vykonávacom akte do 90 dní od nadobudnutia jeho účinnosti stanoví dátum, ku ktorému pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti nadobudne účinnosť, pričom sa zohľadnia dostupné zdroje na konzulátoch členských štátov. Pri prijímaní následných vykonávacích aktov môže Komisia obdobie uvedeného pozastavenia predlžovať o ďalšie obdobia nepresahujúce šesť mesiacov a meniť kategórie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny, pre ktoré sa oslobodenie od vízovej povinnosti pozastavuje.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 11 ods. 2. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 6, sa počas trvania pozastavenia od všetkých kategórií štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny uvedených vo vykonávacom akte, vyžaduje, aby mali pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov víza; alebo

- ii) predloží výboru uvedenému v článku 11 ods. 1 správu, v ktorej zhodnotí situáciu a uvedie dôvody, prečo rozhodla, že nepozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti, a informuje o tom Európsky parlament a Radu.

V tejto správe sa zohľadnia všetky relevantné faktory, ako tie, ktoré sú uvedené v písmene d). Európsky parlament a Rada môžu na základe uvedenej správy uskutočniť politické rokovania;

- f) ak v lehote 24 mesiacov od dátumu uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) dotknutá tretia krajina nezruší vízovú povinnosť, prijme Komisia v súlade s článkom 10 delegovaný akt, ktorým sa na 12 mesiacov dočasne pozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti na štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny. V delegovanom akte sa do 90 dní od nadobudnutia jeho účinnosti stanoví dátum, ku ktorému pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti nadobudne účinnosť, pričom sa zohľadnia dostupné zdroje na konzulátoch členských štátov, a zodpovedajúcim spôsobom sa ním zmení príloha II. Uvedená zmena sa vykoná tak, že k názvu dotknutej tretej krajiny sa vloží poznámka pod čiarou, v ktorej sa uvedie, že oslobodenie od vízovej povinnosti je vo vzťahu k danej tretej krajine pozastavené a trvanie uvedeného pozastavenia.

Dňom, keď pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti na štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny nadobudne účinnosť alebo keď sa voči delegovanému aktu vznesie námietka podľa článku 10 ods. 7, sa skončí platnosť vykonávacieho aktu prijatého podľa písmena e) tohto článku týkajúceho sa dotknutej tretej krajiny. Ak Komisia predloží legislatívny návrh podľa písmena h), predĺži sa obdobie pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti uvedené v prvom pododseku tohto písmena o šesť mesiacov. Poznámka pod čiarou uvedená v uvedenom pododseku sa zodpovedajúcim spôsobom zmení.

Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 6, počas trvania uvedeného pozastavenia sa od štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny, na ktorých sa vzťahuje delegovaný akt, vyžaduje, aby mali pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov víza;

- g) každé následné oznámenie, ktoré vykoná iný členský štát podľa písmena a) a ktoré sa týka rovnakej tretej krajiny, počas obdobia uplatňovania opatrení prijatých v súlade s písmenom e) alebo f) vo vzťahu k uvedenej tretej krajine, sa spojí s prebiehajúcimi postupmi bez toho, aby sa predĺžili lehoty alebo obdobia ustanovené v uvedených písmenách;
- h) ak do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v písmene f) dotknutá tretia krajina nezruší vízovú povinnosť, môže Komisia predložiť legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia s cieľom presunúť odkaz na tretiu krajinu z prílohy II do prílohy I;
- i) postupmi uvedenými v písmenách e), f) a h) nie je dotknuté právo Komisie kedykoľvek predložiť legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia s cieľom presunúť odkaz na dotknutú tretiu krajinu z prílohy II do prílohy I;

- j) ak dotknutá tretia krajina zruší vízovú povinnosť, dotknutý členský štát to bezodkladne oznámi Európskemu parlamentu, Rade a Komisii. Komisia toto oznámenie bezodkladne uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Platnosť každého vykonávacieho alebo delegovaného aktu prijatého podľa písmena e) alebo f) týkajúceho sa dotknutej tretej krajiny sa skončí sedem dní po uverejnení oznámenia podľa prvého pododseku tohto písmena. Ak dotknutá tretia krajina zaviedla vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov dvoch alebo viacerých členských štátov, platnosť vykonávacieho alebo delegovaného aktu týkajúceho sa uvedenej tretej krajiny skončí sedem dní po uverejnení oznámenia týkajúceho sa posledného dotknutého členského štátu, ktorého štátni príslušníci podliehali vízovej povinnosti uvedenej tretej krajiny. Poznámka pod čiarou uvedená v prvom pododseku písmena f) sa vypúšťa po uplynutí platnosti príslušného delegovaného aktu. Komisia bezodkladne uverejní informáciu o uvedenom skončení platnosti v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Ak dotknutá tretia krajina zruší vízovú povinnosť a dotknutý členský štát to neoznámi podľa prvého pododseku tohto písmena, Komisia z vlastného podnetu bezodkladne uverejní informáciu podľa uvedeného pododseku a uplatní sa druhý pododsek tohto písmena.

Článok 8

1. Odchylné od článku 4 sa na základe relevantných a objektívnych údajov v súlade s týmto článkom dočasne pozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe II.
2. Členský štát môže oznámiť Komisii, ak počas obdobia dvoch mesiacov čelí, v porovnaní s rovnakým obdobím v predchádzajúcom roku alebo obdobím posledných dvoch mesiacov pred začatím uplatňovania oslobodenia štátnych príslušníkov tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe II od vízovej povinnosti, jednej alebo viacerým z týchto okolností:
 - a) výraznému zvýšeniu počtu štátnych príslušníkov danej tretej krajiny, ktorým bol zamietnutý vstup alebo o ktorých sa zistilo, že sa neoprávnene zdržiavajú na území tohto členského štátu;
 - b) výraznému zvýšeniu počtu žiadostí o azyl od štátnych príslušníkov danej tretej krajiny, pre ktorú je miera uznaných žiadostí o azyl nízka;
 - c) zníženiu miery spolupráce v oblasti readmisie s touto treťou krajinou, ktoré je doložené zodpovedajúcimi údajmi, predovšetkým výraznému zvýšeniu miery zamietnutých žiadostí o readmisiu, ktoré členský štát predložil danej tretej krajine vo vzťahu k jej štátnym príslušníkom, alebo ak sa v readmisnej dohode uzavretej medzi Úniou alebo daným členským štátom a danou treťou krajinou tak stanovuje vo vzťahu k štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí prechádzali cez danú tretiu krajinu;

- d) zvýšení rizika pre verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť členských štátov alebo ich bezprostrednému ohrozeniu, najmä výraznému nárastu závažných trestných činov spojených so štátnymi príslušníkmi danej tretej krajiny, ktoré potvrdia objektívne, konkrétne a relevantné informácie a údaje poskytnuté príslušnými orgánmi.

V oznámení uvedenom v prvom pododseku tohto odseku sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá, a tiež relevantné informácie a štatistické údaje, ako aj podrobné vysvetlenie predbežných opatrení, ktoré dotknutý členský štát prijal s cieľom napraviť situáciu. Dotknutý členský štát môže v oznámení uviesť, na ktoré kategórie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny sa má vzťahovať vykonávací akt podľa odseku 6 písm. a), a uviesť podrobné dôvody. Komisia ihneď informuje Európsky parlament a Radu o takomto oznámení.

- 3. Ak má Komisia, ktorá zohľadňuje relevantné údaje, správy a štatistiky, k dispozícii konkrétne a spoľahlivé informácie o tom, že v jednom alebo viacerých členských štátoch nastali okolnosti uvedené v odseku 2 písm. a), b), c) alebo d), alebo o tom, že tretia krajina nespolupracuje v oblasti readmisie, najmä ak medzi danou treťou krajinou a Úniou bola uzavretá readmisná dohoda, Komisia o svojej analýze urýchlene informuje Európsky parlament a Radu a uplatnia sa ustanovenia odseku 6.

Na účely prvého pododseku nedostatok spolupráce pri readmisii osôb môže spočívať napríklad v tom, že táto tretia krajina:

- zamietá žiadosti o readmisiu alebo ich včas nevybavuje,
- nevydáva včas cestovné doklady na účely návratu v lehotách uvedených v readmisnej dohode alebo odmieta uznať európske cestovné doklady vydané po uplynutí lehôt uvedených v readmisnej dohode, alebo
- vypovedala readmisnú dohodu či pozastavila jej uplatňovanie.

4. Komisia monitoruje nepretržité plnenie konkrétnych požiadaviek, ktoré sú založené na článku 1 a boli použité na hodnotenie vhodnosti priznania liberalizácie vízového režimu, tretími krajinami, ktorých štátni príslušníci boli pri cestovaní na územie členských štátov oslobodení od vízovej povinnosti vzhľadom na úspešné ukončenie dialógu o liberalizácii vízového režimu, ktorý sa uskutočnil medzi Úniou a danou treťou krajinou.

Komisia okrem toho pravidelne predkladá správy Európskemu parlamentu a Rade, a to najmenej raz ročne, počas obdobia siedmich rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti liberalizácie vízového režimu pre danú tretiu krajinu, a po jeho uplynutí kedykoľvek to Komisia považuje za potrebné, alebo na požiadanie Európskeho parlamentu alebo Rady. Správa sa zameria na tretie krajiny, o ktorých sa Komisia na základe konkrétnych a spoľahlivých informácií domnieva, že v ich prípade už nie sú splnené určité požiadavky.

Ak zo správy Komisie vyplýva, že už nie je splnená jedna alebo viacero relevantných požiadaviek vo vzťahu k určitej tretej krajine, uplatní sa odsek 6.

5. Komisia preskúma každé oznámenie podané podľa odseku 2, pričom zohľadní:
- a) či nastala niektorá z okolností uvedených v odseku 2;
 - b) počet členských štátov, ktorých sa týka niektorá z okolností uvedených v odseku 2;
 - c) celkový vplyv okolností uvedených v odseku 2 na migračnú situáciu v Únii, ako vyplýva z údajov poskytnutých členskými štátmi alebo z údajov, ktoré má k dispozícii Komisia;
 - d) správy vypracované Európskou pohraničnou a pobrežnou strážou, Európskym podporným úradom pre azyl alebo Agentúrou Európskej Únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), alebo akoukoľvek inou inštitúciou, orgánom, úradom či agentúrou Únie alebo medzinárodnou organizáciou s právomocami v otázkach, ktoré upravuje toto nariadenie, ak si to okolnosti v konkrétnom prípade vyžadujú;
 - e) informácie, ktoré dotknutý členský štát uviedol vo svojom oznámení v súvislosti s možnými opatreniami podľa odseku 6 písm. a);
 - f) celkovú otázku verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti po konzultácii s dotknutým členským štátom.

Komisia o výsledkoch svojho preskúmania informuje Európsky parlament a Radu.

6. Ak Komisia na základe analýzy uvedenej v odseku 3, správy uvedenej v odseku 4 alebo preskúmania uvedeného v odseku 5, a pri zohľadnení dôsledkov pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti na vonkajšie vzťahy Únie a jej členských štátov s dotknutou treťou krajinou a v úzkej spolupráci s uvedenou treťou krajinou s cieľom nájsť alternatívne dlhodobé riešenia, rozhodne, že je potrebné prijať opatrenia, alebo ak jednoduchá väčšina členských štátov oznámila Komisii existenciu okolností uvedených v odseku 2 písm. a), b), c) alebo d), uplatnia sa tieto ustanovenia:
- a) Komisia prijme vykonávací akt, ktorým sa dočasne pozastaví oslobodenie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny od vízovej povinnosti na obdobie deviatich mesiacov. Pozastavenie sa vzťahuje na určité kategórie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny, a to na základe uvedenia príslušných typov cestovných dokladov a v prípade potreby dodatočných kritérií. Pri určovaní kategórií, na ktoré sa pozastavenie vzťahuje, Komisia na základe dostupných informácií zahrnie kategórie, ktoré sú dostatočne široké, aby účinne prispeli k náprave okolností uvedených v odsekoch 2, 3 a 4 v každom konkrétnom prípade a aby sa zároveň dodržala zásada proporcionality. Komisia prijme vykonávací akt do jedného mesiaca od:
- i) doručenia oznámenia uvedeného v odseku 2;

- ii) zistenia informácií uvedených v odseku 3;
- iii) predloženia správy uvedenej v odseku 4; alebo
- iv) doručenia oznámenia od jednoduchej väčšiny členských štátov o existencii okolností uvedených v odseku 2 písm. a), b), c) alebo d).

Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 11 ods. 2. Stanoví sa v ňom dátum, ku ktorému pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti nadobudne účinnosť.

Počas obdobia pozastavenia nadviaže Komisia s dotknutou treťou krajinou posilnený dialóg s cieľom dosiahnuť nápravu daných okolností.

- b) Ak okolnosti uvedené v odsekoch 2, 3 a 4 tohto článku pretrvávajú, prijme Komisia v súlade s článkom 10 najneskôr dva mesiace pred uplynutím deväťmesačného obdobia uvedeného v písmene a) tohto odseku delegovaný akt, ktorým sa na obdobie 18 mesiacov dočasne pozastaví uplatňovanie prílohy II pre všetkých štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny. Delegovaný akt nadobudne účinnosť dňom, keď uplynie účinnosť vykonávacieho aktu uvedeného v písmene a) tohto odseku, a zodpovedajúcim spôsobom sa ním zmení príloha II. Uvedená zmena sa vykoná tak, že k názvu dotknutej tretej krajiny sa vloží poznámka pod čiarou, v ktorej sa uvedie, že oslobodenie od vízovej povinnosti je vo vzťahu k danej tretej krajine pozastavené, a obdobie uvedeného pozastavenia.

Ak Komisia predložila legislatívny návrh podľa odseku 7, predĺži sa obdobie pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti stanovené v delegovanom akte o šesť mesiacov.

Poznámka pod čiarou sa zodpovedajúcim spôsobom upraví.

Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 6, sú štátni príslušníci dotknutej tretej krajiny v priebehu obdobia pozastavenia povinní mať víza pri prekročení vonkajších hraníc členských štátov.

Členský štát, ktorý v súlade s článkom 6 zavedie nové oslobodenia od vízovej povinnosti pre určitú kategóriu štátnych príslušníkov tretej krajiny, na ktorú sa vzťahuje akt pozastavujúci oslobodenie od vízovej povinnosti, oznámi tieto opatrenia v súlade s článkom 12.

7. Pred uplynutím platnosti delegovaného aktu prijatého podľa odseku 6 písm. b) predloží Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade. K správe môže byť pripojený legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia s cieľom presunúť odkaz na dotknutú tretiu krajinu z prílohy II do prílohy I.
8. Ak Komisia predloží legislatívny návrh podľa odseku 7, môže predĺžiť platnosť vykonávacieho aktu prijatého podľa odseku 6 písm. a) tohto článku o obdobie nepresahujúce 12 mesiacov. Rozhodnutie predĺžiť platnosť vykonávacieho aktu sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 11 ods. 2.

Článok 9

1. Komisia do 10. januára 2018 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi efektívnosť mechanizmu reciprocity uvedeného v článku 7, a podľa potreby predloží legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia. Európsky parlament a Rada o takomto návrhu rozhodnú v súlade s riadnym legislatívnym postupom.
2. Komisia do 29. marca 2021 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi efektívnosť mechanizmu pozastavenia stanoveného v článku 8, a podľa potreby predloží legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia. Európsky parlament a Rada o takomto návrhu rozhodnú v súlade s riadnym legislatívnym postupom.

Článok 10

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 písm. f) sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov odo dňa 9. januára 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 8 ods. 6 písm. b) sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 28. marca 2017. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
4. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 písm. f) a v článku 8 ods. 6 písm. b) môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
5. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
6. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

7. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 písm. f) nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.
8. Delegovaný akt prijatý podľa článku 8 ods. 6 písm. b) nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku.

Článok 11

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 12

1. Členské štáty oznámia ostatným členským štátom a Komisii opatrenia, ktoré prijímú podľa článku 6 do piatich pracovných dní po prijatí uvedených opatrení.
2. Komisia uverejní pre informáciu v *Úradnom vestníku Európskej únie* opatrenia, ktoré boli oznámené podľa odseku 1.

Článok 13

Toto nariadenie nemá vplyv na právomoc členských štátov pokiaľ ide o uznávanie štátov, územných jednotiek a pasov, cestovných dokladov a dokladov totožnosti vydaných ich orgánmi.

Článok 14

Nariadenie (ES) č. 539/2001 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe IV.

Článok 15

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda

PRÍLOHA I

Zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc
členských štátov

1. ŠTÁTY

Afganistan

Arménsko

Angola

Azerbajdžan

Bangladéš

Burkina Faso

Bahrajn

Burundi

Benin

Bolívia

Bhutan

Botswana

Bielorusko

Belize

Konžská demokratická republika

Stredoafrická republika

Kongo

Pobrežie Slonoviny

Kamerun

Čína

Kuba

Kapverdy

Džibutsko

Dominikánska republika

Alžírsko

Ekvádor

Egypt

Eritrea

Etiópia

Fidži

Gabon

Ghana

Gambia

Guinea

Rovníková Guinea

Guinea Bissau

Guyana

Haiti

Indonézia

India

Irak

Irán

Jamajka

Jordánsko

Keňa

Kirgizsko

Kambodža

Komory

Severná Kórea

Kuvajt

Kazachstan

Laos

Libanon

Srí Lanka

Libéria

Lesotho

Líbya

Maroko

Madagaskar

Mali

Mjanmarsko/Barma

Mongolsko

Mauritánia

Maldivy

Malawi

Mozambik

Namíbia

Niger

Nigéria

Nepál

Omán

Papua-Nová Guinea

Filipíny

Pakistan

Katar

Rusko

Rwanda

Saudská Arábia

Sudán

Sierra Leone

Senegal

Somálsko

Surinam

Južný Sudán

Svätý Tomáš a Princov ostrov

Sýria

Svazijsko

Čad

Togo

Thajsko

Tadžikistan

Turkménsko

Tunisko

Turecko

Tanzánia

Uganda

Uzbekistan

Vietnam

Jemen

Južná Afrika

Zambia

Zimbabwe

2. JEDNOTKY A ÚZEMNÉ SPRÁVNE ORGÁNY, KTORÉ NIE SÚ UZNANÉ ZA
ŠTÁTY NAJMENEJ JEDNÝM ČLENSKÝM ŠTÁTOM

- Kosovo v súlade s rezolúciou Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov
č. 1244 z 10. júna 1999
 - Palestínsky správny orgán
-

PRÍLOHA II

Zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od povinnosti mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, ak pôjde o pobyty nepresahujúce spolu 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia

1. ŠTÁTY

Bývalá Juhoslovanská republika Macedónsko¹

Andorra

Spojené arabské emiráty²

Antigua a Barbuda

Albánsko¹

Argentína

Austrália

Bosna a Hercegovina¹

Barbados

Brunej

Brazília

¹ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje iba na držiteľov biometrických pasov.

² Oslobodenie od vízovej povinnosti sa uplatňuje od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskou úniou.

Bahamy

Kanada

Čile

Kolumbia

Kostarika

Dominika¹

Mikronézia¹

Grenada¹

Gruzínsko²

Guatemala

Honduras

Izrael

Japonsko

Kiribati¹

¹ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa uplatňuje od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskou úniou.

² Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje len na držiteľov biometrických pasov vydaných Gruzínskom v súlade s normami Medzinárodnej organizácie civilného letectva (ICAO).

Svätý Krištof a Nevis

Južná Kórea

Svätá Lucia¹

Monako

Moldavsko²

Čierna Hora³

Marshallove ostrovy¹

Maurícius

Mexiko

Malajzia

Nikaragua

Nauru¹

Nový Zéland

-
- ¹ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa uplatňuje od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskou úniou.
- ² Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje len na držiteľov biometrických pasov vydaných Moldavskom v súlade s normami Medzinárodnej organizácie civilného letectva (ICAO).
- ³ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje iba na držiteľov biometrických pasov.

Panama

Peru¹

Palau¹

Paraguaj

Srbsko (s výnimkou držiteľov srbských pasov vydaných srbským koordináčnym riaditeľstvom (srbský názov: Koordinaciona uprava))²

Šalamúnove ostrovy

Seychely

Singapur

San Maríno

Salvador

Východný Timor¹

Tonga¹

Trinidad a Tobago

Tuvalu¹

¹ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa uplatňuje od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskou úniou.

² Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje iba na držiteľov biometrických pasov.

Ukrajina¹

Spojené štáty americké

Uruguaj

Svätá stolica

Svätý Vincent a Grenadíny²

Venezuela

Vanuatu²

Samoa

2. ZVLÁŠTNE ADMINISTRATÍVNE REGIÓN Y ČÍNSKEJ ĽUDOVEJ REPUBLIKY

Hongkong SAR³

Macao SAR⁴

¹ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje len na držiteľov biometrických pasov vydaných Ukrajinou v súlade s normami Medzinárodnej organizácie civilného letectva (ICAO).

² Oslobodenie od vízovej povinnosti sa uplatňuje od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskou úniou.

³ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Osobitnej administratívnej oblasti Hongkong“.

⁴ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Regiao Administrativa Especial de Macau“.

3. BRITSKÍ OBČANIA, KTORÍ NIE SÚ ŠTÁTNYMI PRÍSLUŠNÍKMI SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA NA ÚČELY PRÁVA ÚNIE

britskí štátni príslušníci (zámorskí)

občania britských zámorských území (BOTC)

britskí zámorskí občania (BOC)

osoby pod ochranou Spojeného kráľovstva (BPP)

britskí poddaní (BS)

4. JEDNOTKY A ÚZEMNÉ SPRÁVNE ORGÁNY, KTORÉ NIE SÚ UZNANÉ ZA ŠTÁTY NAJMENEJ JEDNÝM ČLENSKÝM ŠTÁTOM

Taiwan¹

¹ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje len na držiteľov cestovných pasov vydaných Taiwanom, v ktorých je uvedené číslo preukazu totožnosti.

PRÍLOHA III

Zrušené nariadenie so zoznamom neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001
(Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1)

Nariadenie Rady (ES) č. 2414/2001
(Ú. v. ES L 327, 12.12.2001, s. 1)

Nariadenie Rady (ES) č. 453/2003
(Ú. v. ES L 69, 13.3.2003, s. 10)

Akt o pristúpení z roku 2003, príloha II, bod 18(B)

Nariadenie Rady (ES) č. 851/2005
(Ú. v. EÚ L 141, 4.6.2005, s. 3)

Nariadenie Rady (ES) č. 1791/2006
(Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1)

Iba článok 1 ods. 1 jedenásta
zarážka, pokiaľ ide
o nariadenie (ES) č. 539/2001,
a bod 11(B) ods. 3 prílohy

Nariadenie Rady (ES) č. 1932/2006
(Ú. v. EÚ L 405, 30.12.2006, s. 23)

Nariadenie Rady (ES) č. 1244/2009
(Ú. v. EÚ L 336, 18.12.2009, s. 1)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) č. 1091/2010
(Ú. v. EÚ L 329, 14.12.2010, s. 1)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) č. 1211/2010
(Ú. v. EÚ L 339, 22.12.2010, s. 6)

Nariadenie Rady (EÚ) č. 517/2013
(Ú. v. EÚ L 158, 10.6.2013, s. 1)

Iba článok 1 ods. 1 písm. k)
štvrtá zarážka, a bod 13(B)
ods. 2 prílohy

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) č. 610/2013
(Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 1)

Iba článok 4

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) č. 1289/2013
(Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 74)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) č. 259/2014 (Ú. v. EÚ L 105, 8.4.2014, s. 9)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) č. 509/2014
(Ú. v. EÚ L 149, 20.5.2014, s. 67)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) 2017/371
(Ú. v. EÚ L 61, 8.3.2017, s. 1)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) 2017/372
(Ú. v. EÚ L 61, 8.3.2017, s. 7)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady
(EÚ) 2017/850
(Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2017, s. 1)

PRÍLOHA IV

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 539/2001	Toto nariadenie
článok -1	článok 1
článok 1 ods. 1, prvý pododsek	článok 3 ods. 1
článok 1 ods. 1, druhý pododsek	článok 3 ods. 2
článok 1 ods. 2, prvý pododsek	článok 4 ods. 1
článok 1 ods. 2, druhý pododsek, úvodné slová	článok 4 ods. 2, úvodné slová
článok 1 ods. 2, druhý pododsek, prvá zarážka	článok 4 ods. 2 písm. a)
článok 1 ods. 2, druhý pododsek, druhý zarážka	článok 4 ods. 2 písm. b)
článok 1 ods. 2, druhý pododsek, tretia zarážka	článok 4 ods. 2 písm. c)
článok 1 ods. 3	článok 5
článok 1 ods. 4	článok 7
článok 1a ods. 1 a 2	článok 8 ods. 1 a 2
článok 1a ods. 2a	článok 8 ods. 3
článok 1a ods. 2b	článok 8 ods. 4
článok 1a ods. 3	článok 8 ods. 5
článok 1a ods. 4	článok 8 ods. 6
článok 1a ods. 5	článok 8 ods. 7
článok 1a ods. 6	článok 8 ods. 8
článok 1b	článok 9 ods. 1
článok 1c	článok 9 ods. 2
článok 2	článok 2

Nariadenie (ES) č. 539/2001	Toto nariadenie
článok 4	článok 6
článok 4a	článok 11
článok 4b ods. 1 a 2	článok 10 ods. 1 a 2
článok 4b ods. 2a	článok 10 ods. 3
článok 4b ods. 3	článok 10 ods. 4
článok 4b ods. 3a	článok 10 ods. 5
článok 4b ods. 4	článok 10 ods. 6
článok 4b ods. 5	článok 10 ods. 7
článok 4b ods. 6	článok 10 ods. 8
článok 5	článok 12
článok 6	článok 13
článok 7	článok 14
článok 8	článok 15
príloha I	príloha I
príloha II	príloha II
—	príloha III
—	príloha IV